

TUOMIN LEHTI

N:o 1022.

ONKO SUOMI TEHNYT EREHDYKSIÄ ?

"YHDEN SEIKAN MINÄ HALUAISIN JOS VOISIN LAHTMATTOMASTI PAINAA MAAN-
MIESTENI VAKAULIUKSEEN: ETTÄ KANSAKUNNAN TULEE KAIKISSA OLOSUHTAISSA LUOT-
TAA AINOASTAAN ITSEENSA."

Niin sanoo Juhana Vilhelm Snellman, Suomen historian suurin valtio-
mies. Ja Suomenlinnan greniittikallioon ovat hakattuina sanat:

"JALKIMAILMA, SEISO TÄSSÄ OMALLA POHJALLASI ALAKA LUOTA VIERAASEEN
APUUN."

Hylkäsimmekö ehdoin tahtoin tämän suomalaisen perussäännön, kun otim-
me vastaan Saksan avun? Oliko siinä ehkä kaikkien vastoinkäymistemme pe-
russyys?

Eikö aselepo olisi voitu solmia jo aikoja sitten? Emmekö syksyllä
1941 olisi saaneet ainakin vanhat rajat, jos olisimme tehneet rauhan Neu-
vostoliiton kanssa? Eikö ollut valtiomiestemme suuri erehdys pitkiä
taistelua syksyyn 1944 saakka?

Näin selitetään meille ulkomailta. Ja monet suomalaiset ovat valmiit
vastaamaan kysymyksiin myöntävästi.

Miten on? Missä tienhaarassa valtiomiehemme valitsivat väärin?

ONNETTOMUUKSILMME ALKU OLI RYSSÄN HYÖKKÄYS SYKSYLLÄ 1939. Se ei ol-
lut estettävissämme. Ei myöskään Moskovan pakkorauha. Muistamme, miten
ryssän sotilasjunat käheästi ulvahdellen kulkivat Kouvolan ja Riihimäen
kautta Hankoon. Emme seisseet enää yksin omalla pohjallamme. Vihollinen
oli Suomen maaperällä, mutta emme voineet iskeä sitä pois.

Talvella 1941 Saksa vaati kauttakulkuoikeutta Pohjois-Norjassa ole-
ville joukoilleen. Suostuimme. Ryssät ja saksalaiset vartioivat toinen
toistaan. Meidän ei enää joka hetki tarvinnut pelätä ryssäläistä äkkiyl-
lätystä. Se oli uhkapeliä ja tasapainopolitiikkaa, mutta se oli keveäm-
pää kestää kuin ryssän kiristyspolitiikka.

KESÄKUUSSA 1941 OLI SIIS SUOMESSA KOLMEN ARMEIJAN JOUKKOJA. On muka-
va sanoa, että Suomen armeijan olisi pitänyt pysyä puolueettomana tai vaa-
tia sekä ryssiä että saksalaisia poistumaan tai katsella sivusta, miten
nämä kävisivät Suomessa sotaa keskenään.

Todellisuudessa Suomella oli kesällä 1941 kaksi mahdollisuutta: joko
joutua kahden suurvallan sotänäyttämöksi tai liittyä saksalaisiin ja heit-
tää ryssä maasta.

Neuvostoliitto teki ratkaisun helpoksi pommittamalla kaupunkejamme
25.6.41. Vapautimme Karjalan ja siirsimme sodan maan rajojen ulkopuolel-
le. Sen ansiota on, että Suomi viiden sotavuoden jälkeen on Euroopan kai-
le. Sen ansiota on, että Suomi tällä hetkellä parhaiten säilynyt hävityksiltä.
kista sotaikäyvistä maista tällä hetkellä parhaiten säilynyt hävityksiltä.

Miksi emme sitten syksyllä 1941 solmineet rauhaa Neuvostoliiton kans-
sa? Siksi, että se olisi silloin merkinnyt sotaa Saksan kanssa, joka syk-
sällä 1941 oli mahtavimmillaan.

Miksi emme vaatineet saksalaisia poistumaan ennen kuin syyskuussa 1941
Siksi että he sitä ennen eivät olisi vapaaehtoisesti poistuneet. Ja sota
samalla kertaa Saksaa ja Neuvostoliittoa vastaan olisi vienyt Suomen itä-
lialais-romanialaiseen tilanteeseen: kaikkien sotaan kaikkia vastaan.

Miksi pyysi presidentti Risto Ryti juhannuksena 1944 Suomeen jopa li-
sää saksalaisia? Me voisimme vastata siihen, me jotka kähein kurkuin huu-
simme suoraa huutoa riemusta ja helpotuksesta, kun stukat huimassa syöksys-
sä iskivät Äyräpäässä rykmenttiämme painavan ryssän armeijakunnan niskaan.

Siviilipoliitikot ryvettäkööt presidentti Rytiä syytöksillään, miestä joka
uskalsi omalla vastuullaan vaikkapa
perustuslakia loukatun asasta Suomen
armeijan. Me emme yhdy siihen virteer-
me jotka tiedämme, mitä merkitsivät
ps-kauhat, rynnäkkötykit ja stukat ke-
sä-heinäkuussa 1944 Kannaksella.

Nyt seisomme jälleen yksin omal-
la pohjallamme. Hinta voi olla kallista
mutta ainoa syntipakkimme on ryssä.

UUTISKATSAUS 7.9.1944 klo 13.

BULGARIA ON JULISTANUT SODAN SAK-
SALLE, tietää epävarma huhu. Balkan
on kuohuvana noidankattilana.

KOLME RYSSÄN UPSEERIA MENI OMAAN
MIINAANSA tonttuillaan eilen nais-
ten kanssa maantien varressa Kakkosen
edustalla. 1/3652. Val.ups.